

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om udlån til statshusmandsbrug m. m.

(Første behandling findes i tidenden sp. 891, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 153).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes tekst, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Udvalgets ordfører (Chr. Rasmussen): Udvalget har, som det fremgår af betænkningen, holdt 5 møder og har haft samråd både med landbrugsministeren og finansministeren.

Til forslag til lov om tillæg til statshusmandsloven er der af landbrugsministeren foreslået et par mindre ændringer henholdsvis til § 1 og § 8, og med disse ændringer eller tilføjelser kan jeg på hele udvalgets vegne anbefale dette lovforslag til vedtagelse.

Ved udvalgsbehandlingen af forslag til lov om udlån til statshusmandsbrug viste det sig imidlertid, at der var forskellige opfattelser med hensyn til byggepriserne nu i forhold til sidste år, og det lykkedes ikke at opnå enighed om den foreslåede forhøjelse på 3 000 kr. af alle byggelånsatserne. Landbrugsministeren har med tilslutning af udvalgets flertal, bestående af det radikale venstres repræsentant og de socialdemokratiske medlemmer, stillet forslag om, at de to laveste satser i lovforslaget for udlån til statshusmandsbrug på 55 000 kr. og 58 000 kr. nedsættes til henholdsvis 54 000 kr. og 57 000 kr. Et mindretal, bestående af venstre og konservative, har stillet ændringsforslag, gående ud på, at man bibeholder de i indeværende finansår

gældende byggelånsatser, nemlig 52 000 kr., 55 000 kr. og 59 000 kr.

Løvrigt har udvalget beskæftiget sig med adskillige sideløbende spørgsmål, lige fra finansiering af ældre statshusmandsbrug ved ejerskifte, prioritetsmæssig placering af Marshallån og disses overflytning til ny ejer til mulighederne for større landvinding. Jeg skal ikke komme ind på alle disse problemer, men nøjes med at henvise til den afgivne betænkning.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for de af den højtærede landbrugsminister stillede ændringsforslag og stemmer imod de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Heick: Jeg skal om lovforslaget om tillæg til statshusmandsloven sige, at venstre er indforstået med, at loven om oprettelse af havebrug og havelodskolonier indarbejdes i statshusmandsloven. Det er et spørgsmål, som også vi har været med til at rejse, om det ikke var muligt at forenkle administrationen ved optagelse i statshusmandsloven af bestemmelserne i loven om havebrug m. m. Det er altså det, der nu sker, og det udtaler vi vor tilfredshed med.

Ved dette lovforslags første behandling rejste jeg spørgsmålet om betimeligheden af at plante frugttræer med statstilskud i en tid, hvor produktionen af frugt tilsyneladende ligger på en sådan højde, at en rentabel afsætning er problematisk. Vi har stillet nogle spørgsmål til den højtærede landbrugsminister desangående, og de svar, vi har fået, viser, at spørgsmålet om tilskud til plantning af frugttræer ikke er noget stort problem. Vi har fået oplyst, at i 1950—51 blev der med statstilskud tilplantet 24,9 ha med frugttræer, i 1951—52 2,5 ha, i 1952—53 8 ha, i 1953—54 2,9 ha og i 1954—55 kun 1 ha. Det vil altså sige, at vi i det sidste år har opretholdt denne lovgivning kun for 1 ha's vedkommende. Jeg indrømmer imidlertid, at der igen kan komme situationer, hvor en sådan lovgivning kan være påkrævet; vi vil derfor uden videre godtage, at bestemmelserne opretholdes, og at de optages i statshusmandsloven.

Om lovforslaget om udlån til statshusmandsbrug kan jeg sige, at vi tiltræder, at jordkøbslånene forhøjes. Vor principielle indstil-

[Heick.]

ling til de her foreliggende problemer er, at vi ønsker, at de brug, der oprettes, får en rimelig størrelse. Vi er ængstelige for, at den tekniske udvikling skal være for hård ved de nye brug, hvis de er altfor små, og vi mener derfor, det er rimeligt at følge denne sag op ved at give tilslutning til forhøjelse af jordkøbslånene.

Hvad angår byggelånene, mener vi, at med den fordel, som de nye ejere af disse husmandsbrug får, bliver forskellen på dem, der får et statshusmandsbrug, og de unge, som skal købe ejendom i den fri handel, altfor stor. Det tangerer problemet om kreditten til nystartere, et problem, som for tiden behandles i realkreditkommissionen, og vi vil selvfølgelig spændt afvente, hvad denne kommission foreslår. I denne situation er vi imidlertid betænkelige ved at forhøje byggelånene, så meget mere som vi mener, at man af hensyn til vor økonomiske situation må holde statens indsats på byggeområdet indenfor så snævre grænser som muligt. Jeg er klar over, at der ikke i fjor og heller ikke i de foregående år har kunnet bygges fuldtud for dette byggelån, og det vil heller ikke blive tilfældet fremover. Det vil sige, at de, der får disse brug, må være indstillet på at møde med en betydelig egenkapital, men med de indtjeningsmuligheder, der er for øjeblikket, er det også muligt for de unge mennesker at møde med en sammensparet kapital.

Jeg vil i denne forbindelse henstille, at man ikke skubber unge mennesker ud, som møder frem med en kapital, der ligger i overkanten af, hvad man hidtil har fundet rimeligt at supplere med lån ifølge denne lov. Det ærede medlem hr. Aage Fogh omtalte bl. a. her ved første behandling et tilfælde med en ung mand, der var mødt op med en selverhvervet kapital på, såvidt jeg husker, omkring 25 000 kr. Statens jordlovsudvalg fandt, at denne unge mand kunne klare sig selv, og henviste ham til det frie marked. Jeg vil altså henstille, at man ikke alene forlanger af de unge mennesker, at de skal møde med noget mere kapital end tidligere, men at man så også modtager dem som ansøgere til de nye brug.

Hvad byggeomkostningerne angår, stillede jeg ved første behandling landbrugs-

ministeren et spørgsmål om den allersæneste udvikling på byggeriets omkostningsside, således som denne kan belyses af de ansøgninger, der indgår om lån til boligministeriet. Af de besvarelser, vi har fået, citerer jeg kort med den højtærede formands tilladelse. Der står:

„Det har imidlertid vist sig, at de til ministeriet i den sidste del af året indsendte etagehusprojekter stort set har ligget på priser, der svarer til indekstallet for januar 1955, og man har endvidere behandlet projekter, som prismæssigt har ligget endnu lavere, hvilket formentlig skyldes særlige konkurrenceforhold og forøget rationalisering.“

Vedrørende parcelhuse hedder det:

„For de fleste indsendte projekter svarer håndværkerudgifterne til de fastsatte maksima, og der har således ikke i løbet af året 1955 kunnet konstateres nogen svingninger i håndværkerudgifterne for parcelhusene.“

Det vil altså sige, at vi efter boligministeriets skøn ligger på omtrent samme indeks for byggeomkostningerne som det, der var gældende i fjor ved denne tid, og da byggesektoren er så afgørende en faktor indenfor statens økonomiske virksomhed, mener vi, at det for tiden er meget betænkeligt at hæve lånegrænsen for statshusmandsbrug.

Vi har hørt, at der gøres et stykke arbejde for at finde frem til mere rationelle byggeformer også for landbrugsbyggeri, og jeg henstiller til den højtærede landbrugsminister, at arbejdet med at finde nye og billigere former for byggeri bliver fremmet mest muligt. Såfremt der i det udvalg, som arbejder med disse ting i tilknytning til landbrugsministeriet, ligger nye skitseforslag og tegninger til brug ved opførelse af nye statshusmandsbrug, henstiller jeg til den højtærede landbrugsminister, at sådant materiale i så vid udstrækning som muligt tilstilles husmandsbrugskommissionen.

Som jeg har nævnt, kan vi tiltræde, at jordkøbslånene forhøjes. Endvidere vil vi stemme for de ændringsforslag af teknisk karakter, som er stillet, men vi vil undlade at stemme for det ændringsforslag, som landbrugsministeren har stillet til § 5 i forslaget til lov om udlån til statshusmands-

[Heick.]

brug m. m. Vi anbefaler her at stemme for de ændringsforslag, som venstre og konservative har stillet.

Fibiger: Vi kan tiltræde de tekniske ændringer, der foreslås vedrørende forslag til lov om tillæg til statshusmandsloven.

Efter de oplysninger, udvalget fik om, at byggeindekset ikke var steget, mener vi ikke, det vil være rigtigt at forhøje lånegrænsen for husmandsbrugene i det kommende år.

Jeg tror i det hele taget, man må give mig ret i, hvad jeg nævnte ved første behandling, at forholdet er blevet altfor ulige mellem dem, der erhverver landejendomme efter statshusmandsloven, og dem, der må købe ejendomme i det frie marked. Efter den højtærede landbrugsministres oplysninger kunne det se ud, som om husmændene her fik en gave på ca. 25 000 kr. Den udregning var ikke helt korrekt, idet man er gået ud fra, at staten udlåner til 4 pct., men da lånerenten i virkeligheden er 6½ pct., tror jeg nok, at de 25 000 skal forhøjes med et betydeligt beløb, for at der kan komme orden i sagerne. Det er et stort beløb, man skal regne med, hver gang staten opretter et sådant husmandsbrug.

Der er en ting, jeg gerne ville bede den højtærede landbrugsminister tænke meget over, når vi til næste år skal have en lignende lov, og det er afdragstiden. Med en afdragstid på 140 år er man meget højt oppe, og jeg kunne godt tænke mig, at man skulle rette noget ved det, så at afdragene faldt i noget hurtigere tempo og det ikke skal vare så mange år, inden lånene er indfriet.

Jeg gjorde ved første behandling forskellige indvendinger vedrørende spørgsmålet om udstykning og selve statshusmandsloven. Det skal jeg ikke fordybe mig i nu; det er ikke meningen, at mit parti vil lægge hindringer i vejen for, at loven forlænges, eller for, at der finder en udstykning sted, men med de store udgifter, der nu går til etablering af statshusmandsbrug, må man se med nogen betænkelighed på en forhøjelse af lånegrænsen og ikke forcere tingene frem på dette område. Man må først og fremmest have opmærksomheden henvendt på, at de steder, hvor man skal oprette husmandsbrug, er ved

inddæmninger, landvindinger og lignende steder, således at det bliver her, de nye brug bliver placeret og pengene anvendt.

Skytte: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Aage Fogh, er syg, skal jeg på mit partis vegne fremsætte et par bemærkninger til de to lovforslag.

Forslag om tillæg til statshusmandsloven skal jeg anbefale uden kommentarer.

Med hensyn til udlånsloven vil jeg gerne fremhæve, at når statens jordlovsudvalgs forretningsudvalg, i hvilket der findes repræsentanter for alle partier, enstemmigt har indstillet en forhøjelse af byggelånene, er den saglige begrundelse den, at der i det byggeindeks, vi sammenligner med og regner med, fra august 1954 til august 1955 var en stigning på 4,2 pct. Hertil kommer yderligere, at vi, da vi i fjor foretog indstilling om byggelånene, i vor indstilling ikke fulgte udviklingen helt op, og når vi ikke gjorde det, var det i forventning om et prisfald, en forventning, som desværre ikke blev opfyldt. Det undrer mig, at repræsentanterne for konservative og venstre, der har stillet ændringsforslag, ikke har haft for øje, at tiden fra august 1954 til januar 1955 viste en stigning; denne ser man ganske bort fra i sin standpunkttagen, når man gennem sine ændringsforslag foreslår at blive stående ved de lån, vi har.

Jeg er slet ikke uenig i de betragtninger, der har været fremme om, at der i dag er stor forskel på dem, der opnår lån efter statshusmandsloven, og dem, der selv skal starte i det frie marked, men jeg vil dog nødig have, at erkendelsen heraf skulle give sig udtryk deri, at vi forringere mulighederne for dem, der får statslån. Man kan i denne forbindelse drøfte, om de skulle betale mere i rente, eller kravene på anden vis skulle skærpes; men ville det ikke være urimeligt at give dem, der har den store kapital, de samme gunstige vilkår? Ville det ikke være rimeligt også i fremtiden først og fremmest at lade statshusmandsbrugene være forbeholdt dem, der har en selvstændig kapital, der i dag godt kan være af en vis størrelse, fordi der er gode indtjeningsmuligheder? Det skulle ikke være sådan, at de, der har penge med hjemmefra, fik en forret fremfor de andre,

[Skytte.]

hvilket let kunne ske, hvis vi ikke sørger for, at der er en rimelig lånemulighed tilstede. Derfor synes jeg, at en forhøjelse til 54 000 kr. mod nu 52 000 kr. er særdeles sagligt begrundet, og jeg vil anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, der er stillet af ministeren og tiltrådt af udvalgets flertal.

Når det ærede medlem hr. Heick talte om, at man skulle være forsigtig med at lave brugene for små, er jeg forsåvidt enig med ham, men man skal være klar over, at enhver forøgelse af brugenes tilligender vil kræve en større investering både i henseende til besætning og ikke mindst til bygninger. Det vil kunne give en forskydning til gunst for dem med den store kapital, hvis vi holder byggelånene nede på det minimum, som man fra de to partiers side i dag er indstillet på. Jeg mener også, man burde have hæftet sig ved de oplysninger, der forelå om omkostningerne ved at bygge statshusmandsbrug. De lå i fjor på 53 000—60 000 kr., og jeg kan godt sige, at vi i statens jordlovsudvalg har et stadigt pres fra kommissionsformænd og udvalgsmedlemmer for at få lånene forhøjet, fordi de givetvis i praksis ikke slår til. Det giver brugene en vanskelig stilling; de må søge kredit på anden vis, undertiden ved veksellån, eller de må undlade at indsætte besætning. I alle tilfælde betyder det, at deres stilling ikke bliver så god, som den burde være. Dette er for mig også en begrundelse for at fastholde den forhøjelse, som flertallet i udvalget nu er blevet enig om.

Udover dette vil jeg gerne have lov til at udtale min tilfredshed med, at landbrugsministeren overfor udvalget har lovet at overveje en ændring i fortsættelse af det, der skete i fjor, da vi gennemførte, at der kunne ydes lån, når bestående brug overdrages fra forældre til børn eller svigerbørn, og samtidig overveje en ændring af hele pantsætningsspørgsmålet i forbindelse med statshusmandsbrug. Jeg er vel klar over, at det er vigtige og indgribende spørgsmål, men på den anden side er det spørgsmål, der trænger sig på til løsning, i alt fald hvis vi skal søge at bevare statshusmandsbrugene for den kategori, de oprindeligt var bestemt for. Jeg takker altså for til-

sagnet om at overveje dette spørgsmål, som også i år blev rejst af vort parti. Jeg udtaler endvidere min tilfredshed med, at landbrugsministeren overfor udvalget har stillet i udsigt, at han efter nytår vil overveje at komme med et ændringsforslag til loven om Marshallån. Denne lov, som jo var en god lov, virker i mange tilfælde helt urimelig. Jeg har et eksempel på, at en ung mand har overtaget et statshusmandsbrug, hvori der var Marshallån. Han var fuldt kvalificeret, og han fik lov til at overtage bruget med alle lempelser; kun Marshalllånet fik han ikke lov til at overtage. Det er en urimelighed, og det er også urimeligt, at Marshalllånet praktisk talt ikke kan rykke for andre prioriteter; det bevirker, at Marshalllånene ikke virker efter deres hensigt, og derfor er jeg tilfreds med, at der nu er blevet stillet ændringer i udsigt. Hvad de ændringsforslag vil komme til at gå ud på, ved vi selvfølgelig intet om endnu, men vi får i alt fald lejlighed til på det tidspunkt at gøre vore synspunkter gældende om spørgsmålet, og det er jeg tilfreds med.

Jeg synes også, det er godt, at landbrugsministeren stiller i udsigt, at vi skal have en aktivisering af bundundersøgelserne for at fremme en øget landvinding. På et tidspunkt, da tusinder af hektarer forsvinder fra landbruget, er det af overmåde stor betydning at søge at få disse arealer erstattet; det kan bl. a. ske gennem landvinding, og det vil derfor være rigtigt at forcere denne så stærkt, som det er muligt og økonomisk forsvarligt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for det af landbrugsministeren stillede ændringsforslag og for lovforslaget som helhed.

Fuglsang: Jeg vil gerne sige et par ord om de ændringsforslag, der er stillet til forslag til lov om udlån til statshusmandsbrug.

Jeg vil udtale min forbavselse over såvel det af ministeren som de af mindretallet stillede ændringsforslag om nedsættelse af byggelånene, idet de er i strid med det oprindelige forslag fra statens jordlovsudvalg — og efter min mening også i strid med rimelighed og sund fornuft. Det er selvfølgelig meget godt, at man står her og giver de unge, som skal til, gode råd og veksler på

[Fuglsang.]

fremtiden, stiller dem nye og billigere metoder i udsigt; men det er nu engang også sådan, at de gode råd, som kan være billige for statskassen, kan blive temmelig dyre for de unge mennesker, der skal til, og som har vanskeligt ved at skaffe de midler, de har brug for, og det er også sådan, at de penge, man skal bruge, ikke kan betales ved mere eller mindre løse vekslere på fremtiden.

Når jeg siger, at den foreslåede nedsættelse af byggelånene efter min mening er i strid med rimelighed og sund fornuft, tænker jeg på hele den gænge, vor udstykningslovgivning er inde i, idet udstykningen jo faktisk aldrig er kommet i gang efter krigen, og på, at det forslag, vi her behandler, forudsætter oprettelse af 180 nye brug i det år, der kommer. Jeg finder det i strid med sund fornuft på baggrund af den befolkningsudvikling, som foregår i dette land, den flugt fra landet og ind til byen, som forrykker den nuværende balance mellem landbrug og by, mellem landbrug og andre erhverv. Jeg finder det i strid med sund fornuft, al den stund det jo i forvejen er uhyre vanskeligt for netop de unge mennesker, der har brug for statshusmandsbrugene, at skaffe de nødvendige penge. Man kan selvfølgelig godt tale om store lønninger og om større opsparingsmuligheder, end man tidligere har kendt, men faktum er, at det er ganske overordentlig dyrt at komme i gang. Det er ganske overordentlig dyrt at få bygningerne i den tilstand, man har brug for, og dertil kommer, at det jo ikke alene drejer sig om at blive etableret, men også om de vanskeligheder, der faktisk er gennem hele det første år, hvor der kræves betydelige beløb, medens indtægterne ikke er af tilsvarende omfang.

Jeg er ikke mindst forbavset, fordi en sådan nedskæring slet ikke er nødvendig. Man kan selvfølgelig sige, at der findes et stort mindretal her i salen, som slet ikke ønsker forhøjelse af byggelånene i forhold til sidste år, men det er slet ikke de to partier, der er afgørende; de to partier, som går ind for ministerens forslag, kunne akkurat lige så godt have fastholdt det oprindelige forslag.

Efter min mening er det ikke underligt, at en mængde mennesker efterhånden ser med nogen undren på den parlamentariske

virksomhed, der gang på gang giver sig den slags udslag — udslag, som almindelige mennesker ikke kan forstå. I hvert tilfælde kan mit parti hverken gå med til den ene eller den anden form for nedsættelse, men må fastholde det oprindelige forslag, det, som bygger på jordlovsudvalgets forslag, det, som bygger på den stigning i byggepriserne, man fra den side har påpeget. Derfor vil vi stemme imod de stillede ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Smørum): Jeg takker for den både interessante og fordragelige forhandling, vi har haft i udvalget om de spørgsmål, der blev omtalt ved første behandling. Det lykkedes jo at opnå enighed om alle disse spørgsmål med undtagelse af byggelånenes forhøjelse. Jeg beklager, at det ikke var muligt at opnå enighed på dette ene punkt.

De nedsættelser af lånesatserne, som jeg med tilslutning af udvalgets flertal har stillet forslag om, imødekommer i så vidt omfang, som jeg anser det for forsvarligt, de betragtninger om prisbevægelsen, som udvalgets mindretal har gjort gældende. Jeg kan ikke tiltræde yderligere nedsættelse af disse maksimumsbeløb, men må anbefale, at man stemmer for det af mig stillede og af udvalgets flertal tiltrådte ændringsforslag, og at man stemmer imod mindretallets ændringsforslag.

Jeg takker samtlige ærede ordførere for tilslutningen til lovforslagenes gennemførelse.

Heick: Til det ærede medlem hr. Skytte vil jeg sige, at jeg selvfølgelig er fuldstændig klar over, at det for de unge landmænd, der får tildelt statshusmandsbrug, ofte er uhyre vanskeligt at få den sidste del af etableringen finansieret; men derved adskiller de pågældende sig ikke fra dem, der i øjeblikket efter køb i det frie marked skal i gang med et landbrug — og det er jo så langt, langt de fleste. Denne forskel vil blive ved at bestå, og hvis den inflatoriske udvikling med stigningen i etableringsomkostningerne skal fortsætte, som sket er i de senere år, er det et spørgsmål, om vi ikke skal indrette vor lovgivning sådan, at den sidste del af det lån, man anser det for nødvendigt at give, stilles til rådighed for brugeren mod en forrentning, der noget nær

[Heick.]

svarer til markedsrenten. Men det er et helt andet spørgsmål; det tangerer spørgsmålet om finansieringen, som har været berørt i udvalget under samråd med henholdsvis den højtærede landbrugsminister og den højtærede finansminister.

Jeg vil gerne udtrykke min tilfredshed med, at den højtærede landbrugsminister vil overveje at stille forslag om en ændring af bestemmelserne vedrørende Marshall-lånene, således at kreditforeningernes, skal vi sige nye lånepolitik også kan få konsekvens for dem, som tidligere har fået Marshalllån.

Så skal jeg blot tilsidst gøre opmærksom på, at der i betænkningen i det afsnit, som vedrører mindretallets stilling, er indløbet en trykfejl. Der står, at mindretallet tiltræder den foreslåede forhøjelse af „indkøbslånet“; det skal selvfølgelig være: „jordkøbslånet“.

Formanden: Denne trykfejl vil blive rettet i tillæg B.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om tillæg til statshusmandsloven.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, §§ 2—7, ændringsforslag nr. 2 og § 8, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om udlån til statshusmandsbrug m. m.

Lovforslagets §§ 1—4
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 83 stemmer mod 55; 7 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges med 77 stemmer mod 6; 63 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes med 83 stemmer mod 58; 7 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 5, således ændret, og §§ 6—11
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet.

(Første behandling findes i tidenden sp. 929, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 151).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Udvalgets ordfører (Bladt): Som det fremgår af betænkningen, har udvalget afholdt fire møder og har haft samråd med landbrugsministeren. Endvidere er der tilstillet ministeren nogle skriftlige spørgsmål, og udvalget har modtaget skriftlig besvarelse på disse.

Det foreliggende lovforslag, som indeholder en forhøjelse af såvel jordkøbslån som byggelån, har været genstand for en meget grundig behandling i udvalget. Resultatet af disse forhandlinger er blevet, at hele udvalget har givet tilslutning til forslagets § 4, hvorefter jordkøbslånet forhøjes fra 1 200 kr. til 1 500 kr.